

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Агафонова А. О., здобувач вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Агропромисловий комплекс відіграє важливу роль в розвитку економіки. Визначає обсяги, стан і тенденції розвитку сільських територій, пропозиції та вартість основних видів продовольства для населення. Високий потенціал виробництва продукції сільського господарства обумовлюють кліматичні умови та земельні ресурси [2, с. 100].

Рослинництво відіграє велику роль як джерело виробничої сировини і продовольчих товарів, а також його розвиток є головним фактором у забезпеченні продовольчої безпеки. Тобто показники зростання всіх галузей рослинництва повинні бути на рівні, достатньому для здоров'я всього населення країни. Окремо, частка закордонного продовольчого імпорту не повинна перевищувати цифру в 30-35 %. Для України цей показник дорівнює 33 %, що свідчить про критичний стан сільського господарства [7, с. 355].

За підсумком учених Інституту аграрної економіки у 2019 році обсяги валової продукції сільського господарства становитимуть 258,6 млрд грн (у постійних цінах 2010 року). Різниця показників менше на 3,7% з минулим роком, повідомив директор Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки», академік НААН Юрій Лупенко.

Він стверджує що може зменшитися на 5,3% валова продукція рослинництва у порівнянні з показниками 2018 року і становитиме 188,2 млрд грн. Виробництво зернових і зернобобових культур прогнозується на рівні 68,4 млн т проти тогорічних показників 70,0 млн т, тобто на 2,3% менше, ніж в минулий рік. Очікується збільшення виробництва ячменю, пшениці, ріпаку та овочів закритого ґрунту [8].

Україна має найбільшу площу сільськогосподарських земель в Європі, приблизно 41 млн га землі, з яких 32,5 млн га використовуються для

вирощування сільськогосподарських культур. Гармонійне поєднання рослинництва, тваринництва і кормовиробництва — необхідна умова успішного функціонування всього аграрного комплексу країни [1; 3].

Головним завданням розвитку управління підприємством є мотивація праці. Здійснювані в Україні реформи не можуть бути ефективно реалізовані без створення стимулів до праці й підприємливості в сполученні з дисципліною та організованістю. У сучасних умовах економічного зростання держави критично постають питання щодо мотивації праці. Відсутність внутрішньої теоретичної основи щодо цього процесу призводить до запозичення закордонного досвіду [4, с. 254 - 255].

Сучасний розвиток агропромислового сектору економіки потребує важливої уваги до розвитку та активізації діяльності суб'єктів ринкової інфраструктури, формування ефективної маркетингової мережі руху сільськогосподарської продукції від виробника до споживача, яка мала б забезпечити рівноправність економічних інтересів виробників, переробників і кінцевих споживачів [2, с. 104].

Сьогодні Україна є світовим лідером на ринку експорту соняшникової олії та ячменю. Країна в останні роки виробляє близько 40–50 млн т зерна на рік, а також відновила свій статус найбільшого постачальника зерна на світові ринки.

У порівнянні зі світовими лідерами галузі українські агрохолдинги мають найбільш високу ефективність внаслідок низьких витрат виробництва (низьких орендних ставок на землю та дешевої робочої сили). З другої сторони, родючість ґрунтів дають змогу досягти порівняно високої врожайності. За останні роки в Україні почали створювати кластери, що є досить важливим для розвитку сільського господарства [3, с. 135].

Україна значною мірою поступається розвиненим країнам за продуктивністю праці, раціональним використанням земельного фонду. Тому реформи в галузі рослинництва лише тоді матимуть позитивні наслідки, коли буде залучено весь науковий і економічний потенціал країни для підвищення ефективності аграрного сектора як основи подальшого зростання матеріального

виробництва. Для цього необхідно забезпечити аграрний сектор сучасною технікою, удосконалювати технології вирощування польових культур, і не обов'язково внаслідок збільшення хімізації сільськогосподарського виробництва [6].

В. Амбросов стверджує, що в Україні стабільне зростання урожайності основних сільськогосподарських культур відбувається внаслідок подальшої інтенсифікації виробництва продукції рослинництва, у першу чергу, зернових і олійних культур на основі її хіміко-техногенної спрямованості [5, с. 72–79].

Інформаційні джерела:

1. Коваленко О.А. Рослинництво, Курс лекцій, 2014 – 18 с. Режим доступу: http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/3141/1/Kovalenko_O.Rosl_KL.pdf
2. Кушнірук В.С., Сирцева С.В., Електронне наукове фахове видання з економічних наук «Modern Economics», №7 (2018) , 100 – 104 с. Режим доступу: <https://modecon.mnau.edu.ua/issue/7-2018/UKR/kushniruk.pdf>
3. Бурачек І.В., Михайленко Н.В, Сучасний стан та перспективні напрями розвитку сільського господарства в Україні // Економіка та управління національним господарством // Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського, Випуск 21. 2018 – 135 с.
4. Л.М. Прокопчук, Вісник ХНАУ ім. В.В. Докучаєва. № 2. Серія „Економічні науки” , (2014) 254 - 255 с.
5. Амбросов В.Я. Ринок і стратегія розвитку сільськогосподарських підприємств // Економіка АПК.– 2013.– №10. – С. 72–79.
6. О. І. Зінченко, В. Н. Салатенко, М. А. Білоножко — К.: Аграрна освіта, 1.1.5. Стан і перспективи розвитку рослинництва в Україні. Режим доступу: <https://buklib.net/books/27153/>
7. Витрати та ефективність виробництва продукції в сільськогосподарських підприємствах (моніторинг) / [Войскобійник Ю.П., Шпикуляк О.Г., Камінський І.В. та ін.]: за ред. Ю.П. Воскобійника. – К.: ННЦ ІАЕ, 2011. – 355с.Режим доступу: <https://superagronom.com/news/7165-u-2019-rotsi-virobnitstvo-zernovih-ta-zernobobovih-kultur-zmenshitsya-na-23--prognoz>